

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/127/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010988
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010988.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Martina Žovinca, v konaní o návrhu odsúdeného M. H., nar. XX.XX.XXXX v J., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. augusta 2022 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 24.06.2022, sp. zn. 12PP/95/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného M. H., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že („citácia“)

Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného M. H., nar. XX. XX. XXXX v J., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/63/2019 zo dňa 04. 05. 2020, z a m i e t a .

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 37-38 spisu.

V odôvodnení uznesenia okresný súd skonštatoval splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, keď skonštatoval, že odsúdený vykonal potrebnú časť výmery uloženého trestu odňatia slobody. U odsúdeného nebola splnená však druhá zákonná materiálna podmienka, nakoľko odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal dostatočnú snahu po polepšení, a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, nakoľko z hodnotenia ústavu vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou nebolo vždy na požadovanej úrovni a malo kolísavý charakter. Odsúdený sa dvakrát dopustil disciplinárneho previnenia a jeho správanie sa stabilizovalo až vplyvom väzenského personálu. Disciplinárne odmenený bol jedenkrát, disciplinárne tresty vykázané nemá. Ciele stanovené programom zaobchádzania odsúdený plní len čiastočne. Taktiež zo záveru z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Nakoľko u odsúdeného nebola splnená druhá materiálna podmienka, súd I. stupňa žiadosť odsúdeného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote zahlásil sťažnosť odsúdený M. H. (č. I. 35 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 35 spisu).

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený zahlásenú sťažnosť písomne neodôvodnil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku na podklade včas podanej sťažnosti preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote oprávnenou osobou, nie je však dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo krajský súd zistil, že:

· odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 zo dňa 04.05.2020, pod sp. zn. 2T/63/2019, pre prečin podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a zločin podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ochranné liečenie psychiatrické ambulantné.

Odsúdený lehotu na podanie žiadosti splnil dňa 31.01.2022, predpokladaný koniec trestu má 31.05.2023.

Odsúdený má v registri trestov 2 záznamy uložené:

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 1 zo dňa 11.09.2019, sp. zn. 9T/61/2017, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písmeno f/ Trestného zákona, upustenie od potrestania
- a trest uložený rozsudkom Okresným súdom Bratislava 4 zo dňa 04.05.2020, sp. zn. 2T/63/2019, ktorý v súčasnosti vykonáva.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a
b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 odsek 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienene prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po podaní návrhu odsúdeného na podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval v zmysle Trestného poriadku, keď určil termín verejného zasadnutia na deň 24.06.2022, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody a vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné na objektívne a zákonné rozhodnutie o návrhu odsúdeného o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

V odôvodnení svojho uznesenia okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právnické skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Krajský súd si všetky závery súdu I. stupňa prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v plnom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

Odôvodnenie uznesení I. stupňového a II. stupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (I. ÚS 336/2016).

Z citovaného ustanovenia § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienene prepustiť z výkonu trestu po splnení formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu

odňatia slobody a po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností počas výkonu trestu odňatia slobody a správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Aj podľa názoru krajského súdu odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, keď dňa 31.01.2022 vykonal potrebnú časť uloženého trestu.

Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytujú komplexný obraz o osobe odsúdeného, o jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je pre všeobecný súd dôležitým zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody (nález Ústavného súdu SR z 10.12.2009 sp. zn. III. ÚS 154/2009).

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený svojim správaním počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal dostatočnú snahu po náprave, keď počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni a malo kolísavý charakter. Odsúdený sa dvakrát dopustil disciplinárneho previnenia, keď prechádzal nepovolenú vec a v druhom prípade sa dostal do fyzického konfliktu s iným odsúdeným. Jeho správanie sa stabilizovalo až vplyvom väzenského personálu. Počas výkonu trestu bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty nemá vykázané. Stanovené ciele programu zaobchádzania odsúdený plní iba čiastočne. U odsúdeného nie je splnená ani druhá materiálna podmienka, teda očakávanie vedenia riadneho života, resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá, a to na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti a navyše v závere hodnotenia riaditeľa ústavu sa konštatuje, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je namieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život a že nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, pričom takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Urtos 3/2015, 3Urtos 1/2015, 6Urtos 3/2015), je predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným väčšou, či menšou mierou pravdepodobnosti a súd je vždy odkázaný na subjektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Na podmiennečné prepustenie neexistuje právny nárok, a preto súd pri rozhodovaní je odkázaný len vždy na také okolnosti, ktoré sú zistiteľné z histórie a života, medzi ktoré nepochybne patria jeho odsúdenia, charakter trestnej činnosti, za ktorú bol súdom doposiaľ sankcionovaný. V tomto smere je potrebné uviesť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody pre násilný trestný čin, a to zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a v jednočinnom súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona. Na základe uvedeného je krajský súd toho názoru, že odsúdený je schopný rešpektovať právne normy len v podmienkach výkonu trestu.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd má za to, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, a tak v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.